

LYSSA KAY ADAMS

*Dragoste  
sub acoperire*

AL DOILEA VOLUM AL SERIEI

*Bromance*

Traducere din limba engleză de

LOREDANA FRĂȚILĂ-CRISTESCU

LEDA  BAZAAR

## CAPITOLUL UNU

BRADEN MACK ÎȘI TRASE SUV-UL PORSCHE PE UN LOC gol din fundul parcării întunecate și așteptă semnalul. Cu fața spre el, la două rânduri mai încolo, un Suburban<sup>1</sup> stătea cu farurile aprinse.

Trecu o clipă. Și încă una.

În cele din urmă, Suburbanul clipi de două ori din faza lungă.

Era timpul!

Opri motorul, puse mobilul pe silențios și și-l vârî în buzunarul gecii de piele. Când coborî, bărbații din cealaltă mașină făcură la fel. Unul câte unul, trupurile lor masive apărură din Suburban cu răsuflarea formându-le norișori în jurul fețelor. Mack le ieși înainte la jumătatea distanței dintre cele două mașini.

— Ai întârziat! îi reproșă Del Hicks, unul dintre cei mai apropiați prieteni ai lui.

— A trebuit să salvez o căsnicie.

— Iar o nevastă care se simte singură?

Replica venise de la Derek Wilson, un afacerist local.

---

<sup>1</sup> Chevrolet Suburban (n. tr.).

— Bărbații nu se-nvață minte niciodată!

— Motiv pentru care ne și aflăm aici, nu-i așa? întrebă Malcolm James cu o voce profundă, pașnică și calmă, și aproape înfundată de barba care-i atârna până aproape de claviculă.

— Așa-i!

Mack îi măsură din privire pe tovarășii săi, evaluându-le curajul și dăruirea.

— Cine nu are de gând să se bage s-o zică acum, pentru că, din clipa în care dăm drumul trebii ăsteia, nu mai putem da înapoi!

— Mă bag! zise Derek.

— Da, omule! replică Del, lovind cu o mână înmănușată în cealaltă. Hai s-o facem!

— Mai ziceți o dată, ce naiba facem? întrebă plângăcios Gavin Scott, unul dintre cei mai noi membri ai grupului, înfrigorat și cu umerii strânși din pricina vântului. În afară de a sta să ne înghețe boașele?

Mack se întoarse și se uită la clădire. O firmă strălucitoare, de un roșu-aprins, lumina trotuarul de pe toată lungimea mallului cu magazine înșiruite la stradă, forfoțind de lume: MUSIC CITY BOOKS. De trei ani, clubul lor de carte se ascundea. Citea în secret. Se întâlnea cu ușile închise. Erau zece membri cu toții – sportivi profesioniști și notabilități ale orașului, genii ale tehnologiei și afaceriști, inclusiv Mack, proprietar al câtorva baruri și cluburi de noapte din Nashville. Toți reuniți de iubirea lor comună pentru cărți care făceau din ei niște bărbați, iubiți și soți mai buni.

Mai puțin din Mack, la ultimul capitol. El era unul dintre ultimii burlaci ai grupului.

— Ce facem? repetă el, uitându-se la ceilalți. O să cumpărăm pe față niște afurisite de romane de dragoste!

Mack își înfipse mâinile în șolduri, așteptând un răspuns dramatic. Sau poate ceva muzică de film ori pe-acolo sau niște urale zgomotoase din partea celorlalți. Tot ce primi însă fu un părț răsunător produs de cel de-al cincilea membru al grupului lor, un jucător de hochei pe care toată lumea îl striga Rusul și care avea o nefericită de intoleranță la lactoză.

Rusul se luă cu mâna de burtă.

— Trebuie să gădesc toaleta!

Mack clătină din cap.

— Să mergem!

Rusul plecă primul, mergând ușor înclinat, iar restul îl urma, cu Mack în frunte. Așteptară la marginea parcurii să treacă un șir de mașini înainte să se îndrepte în pas alergător spre trotuar. Rusul dispăru înăuntru fără nici măcar o privire în urmă, iuțind pasul cu fiecare metru. Situația devenea periculoasă. Baia habar nu avea ce-o așteaptă! Odihnească-se în pace țevile librăriei!

Mack trase adânc aer în piept, cu mâna pe clanță. Se mai uită o dată la restul.

— OK, iată regulile! Fiecare trebuie să cumpere cel puțin o carte pe care să o ia în calcul și restul clubului pentru următoarea lectură. Să nu ascundeți copertele! Dacă vă întreabă cineva, răspundeți că n-o cumpărați pentru un cadou. O cumpărați pentru voi. Întrebări?

— Și dacă ne recunoaște careva? mormăi Gavin.

Dintre toți, el era faimos și cel mai ușor de recunoscut în acel moment. În calitate de jucător al echipei de baseball Legends din Nashville, devenise rapid un soi de

celebritate națională în anul precedent, după ce reușise o lovitură de mare șlem<sup>1</sup>.

— Cui îi pasă dacă suntem recunoscuți? zise Malcolm, altă figură celebră.

Acesta era fundașul echipei de fotbal american din Nashville.

— Petrecem o mulțime de timp vorbind despre cât de nedrept e că societatea noastră, caracterizată de masculinitate toxică, ne impune să ne rușinăm de faptul că ne plac romanele de dragoste, și totuși ni le cumpărăm în secret. E vremea să trecem de la vorbe la fapte!

— N-aș fi putut s-o zic mai bine, replică Mack, îndreptându-se de spate.

— Sigur că nu! pufni Gavin. Malcolm are IQ de geniu, fraiere!

Mack îi arată degetul mijlociu.

Gavin făcu la fel.

Del oftă și deschise ușa.

— Eu primul!

Atraseră atenția de cum intrară, dar Mack se îndoia că era din cauză că fusese vreunul dintre ei recunoscut. Cât de des intrau niște bărbați arătoși și bine făcuți împreună într-o librărie? Erau ca o linie de atac pentru Liga Literară din Tennessee.

— Unde-i raionul unde se găsesc cărți de dragoste? întrebă Del încet.

Mack clătină din cap, cu ochii după indicatoarele care atârnavă din tavan.

— Nu-l văd!

---

<sup>1</sup> Lovitură (*home run*) realizată atunci când există jucători în fiecare dintre cele trei baze, iar aceștia reușesc să facă un tur complet al terenului (n. tr.).

— Va trebui să cerem ajutor, zise Malcolm.

Gavin înjură și-și trase cozorocul șepcii mai jos ca să-și ascundă fața.

Se apropiară de biroul de informații, iar o femeie îmbrăcată cu un tricou pe care scria „I Read Banned Books”<sup>1</sup> ridică ochii din ecranul calculatorului.

— Vă pot ajuta cu ceva?

— Îmi puteți spune unde-i raionul cu cărți de dragoste? întrebă Malcolm.

Femeia miji ochii.

— Adică despre căsătorie și dezvoltare personală?

— Nu! răspunse Mack, apropiindu-se cu pași șovăielnici de Malcolm. Puse apoi o mână pe birou și se aplecă spre ea, tot un zâmbet, lămurind-o: Adică romane de dragoste.

— Voi doi căutați romane de dragoste, zise ea, sceptică.

— Sigur că da, replică Mack, făcându-i cu ochiul.

Femeia se aprinse în obraji, copleșită de atenția lui.

— N-am mai pomenit bărbați care să ceară romane de dragoste.

Mack se aplecă și mai mult înspre ea și-și coborî glasul la un nivel situat undeva între seducător și conspirativ. Femeia se îmbujoră și mai tare.

— Suntem mulți așa! murmură el.

Femeia arătă spre partea din fund a magazinului.

— Ultimele rafturi pe dreapta.

Malcolm îi conduse prin magazin. Gavin scoase un sunet de dezgust.

— Există cineva cu care să nu flirtezi? îl întrebă el pe Mack.

<sup>1</sup> „Citesc cărți interzise” (n. tr.).

Acesta ridică din umeri.

— Ce vină am eu că m-am născut cu farmec natural?

Se opriră la un raft în spate, cu o selecție relativ modestă de cărți necartonate. Romanelor de dragoste le fusese repartizat numai un perete.

— E o rușine! bombăni Malcolm, clătînând din cap.

Gavin aruncă priviri neliniștite în jur.

— Nu m-ar deranja dacă am continua să cumpărăm în continuare online.

— Dă și tu dovadă de mândrie! replică Mack, întorcându-și capul pentru a citi cotoarele cărților.

Rusul reveni.

— Baie bună aici! Foarte curată!

Tipul ăsta era în stare să identifice cele mai bune toalete publice din toate orașele importante din Statele Unite. Dacă s-ar fi retras vreodată din hochei, ar fi putut crea o aplicație pentru terminale mobile care să ordoneze closetele în clasamente și ar fi câștigat mai mulți bani decât atunci când era jucător.

Mack își găsi autoarea preferată și trase *Protectorul*, cea mai nouă carte a ei, de pe raft. Un roman de dragoste și suspans despre un agent al Serviciilor Secrete și fiica președintelui. Îi plăcea un strop de pericol pe lângă dragoste și adora poveștile în care dușmanii deveneau iubiți. Îl ungea pe suflet când vedea că doi oameni descoperă că ceea ce-i face să se certe îi face și perfecți unul pentru altul.

— Ne întâlnim vineri seară? întrebă Gavin, uitându-se în fugă la o carte cu cotor roșu. Meciul nu se termină, probabil, înainte de ora șapte, așa că Del și cu mine nu putem veni la întâlnire decât târziu.

— Atunci va trebui să rămână pe sâmbătă! răspuse Mack și deschise cartea ca să citească prima pagină. Am întâlnire cu Gretchen vineri seară.

Zicând acestea, simți că i se strânge stomacul de emoție. A doua zi aveau să se împlinească trei luni cu Gretchen, o avocată pe care o cunoscuse la o petrecere, și nu se uitase la cheltuieli ca să se asigure că seara va fi deosebită pentru ea. Trăsese toate sforile pe care le avea pentru o rezervare imposibil de obținut la Savoy, unul dintre cele mai elegante restaurante din Nashville, deținut de un bucătar celebru, cu apariții la TV. Dacă toate mergeau bine, plănuia să facă ceea ce nu mai făcuse niciodată: să poarte o discuție cu ea. Discuția despre „hai să nu ne mai vedem și cu alți oameni”.

Tăcerea din spatele lui deveni brusc prea evidentă ca să fie o coincidență. Se întoarse și-i văzu pe băieți discutând fără vorbe, ridicând din sprâncene și gesticulând. Del băgă mâna în portofel și-i întinse o Rusului o bancnotă de douăzeci de dolari.

— Ce mama mă-sii e asta? Ce faceți? se răsti Mack.

Săriră amândoi ca arși, afișând expresii identice de vinovăție.

— Îmi datora bani, răspuse Rusul, vârând bancnota în buzunar.

— Vrăjeală! Despre ce vorbiți?

Rusului îi căzură umerii ca unui cățeluș certat că tocmai făcuse pipi pe covor.

— A câștigat pariul.

Mack se încruntă.

— Ce pariu?

— Că o să alegi o carte de dragoste și suspans, explică iute Del.



Mack își încrucișă brațele pe piept, vârand cartea la subsuoară.

— Te aștepti să cred că ai făcut un pariu despre ce carte o să aleg?

Rusu fluieră și privi prin încăpere. Del îl pocni iute peste ceafă.

— Fir-ar să fie! oftă Gavin. Au un pariu legat de cât de repede o să-i dai papucii lui Gretchen.

Mack clipi.

— Faceți mișto de mine, în puii mei?

— A fost ideea lui! se dezvinovăți imediat Rusul, arătând spre Del.

Acesta nu negă, ridicând în schimb din umeri.

— Am pierdut o groază de bani, dar sunt impresionat că ai rămas cu ea atâta timp. Se pare că e un record sau cam pe-acolo.

Mack rămase cu gura căscată de uimire, încercând să nu se simtă insultat, dar ce mama naibii? Sigur, probabil că-și merita reputația de burlac „o dată și gata”, genul de tip cu altă femeie la braț în fiecare weekend. Doar că nu cunoscuse pe nimeni alături de care să se închipuie așezat la casa lui. În ciuda a ceea ce credea lumea despre el, chiar voia să se așeze la casa lui. Totuși, propriul său prieten să parieze împotriva lui? Dacă asta nu însemna că încasase una pe coajă, atunci nu știa el ce înseamnă.

Arătă spre Del.

— Să știi, căcănarule, că *am rămas cu ea* atâta vreme pentru că o plac! E frumoasă, deșteaptă și ambițioasă.

— Și complet nepotrivită pentru tine, îl întrerupse Malcolm, intervenind în discuție pentru prima oară.

Studiase rafturile pe aproape toată durata conversației, iar în acel moment avea patru cărți în mâinile masive.

— Pardon? bolborosi Mack. Și adică de ce e complet nepotrivită pentru mine?

— Pentru că toate femeile cu care ieși sunt nepotrivite pentru tine, pufni Gavin.

Mack bolborosi iar înainte să răspundă:

— Măi, omule, mă cunoști de mai puțin de șase luni!

— Da, și în timpul ăsta ai ieșit cu șase femei. Femei uimitoare. Toate deștepte, talentate, superbe. *Perfecte*.

— Și care e problema?

Glasul îi sunase defensiv, ceea ce-l făcu să simtă că dă înapoi. Fir-ar, *chiar* dădea înapoi! Trebuiau să cumpere cărți, nu să-i analizeze viața amoroasă.

Gavin ridică din umeri.

— Tu să-mi spui! Le-ai dat papucii tuturor.

— Pentru că n-a mers cu ele! mârâi Mack.

— Și cu Gretchen e altceva?

— Da!

— Cum așa? întrebă Malcolm.

Mack nu avu ce să răspundă. Cu Gretchen era altfel pentru că, pentru că... fir-ar, pentru că era el pregătit să fie altfel. Nu era de ajuns? Se săturase să-și tot vadă prietenii trăind fericiți până la adânci bătrâneți în timp ce el o căuta în zadar pe viitoarea doamnă Mack, o persoană pe care s-o poată răsfăța, alături de care să îmbătrânească și pe care s-o prețuiască pe vecie. Era fondatorul afurisitului de club de carte, dar și singurul care nu avusese parte de dragoste pe bune. Deci da, de data asta se străduia din răspuțeri să reziste, pentru că, fir-ar mama ei de treabă, voia să trăiască și el fericit până la adânci bătrâneți!

Gavin ridică mâinile împăciuitoare.

— Uite ce e, nu spunem decât că, la cât zici tu că ești de expert, pare să-ți scape cea mai importantă lecție a cărților ăstora.

— Și anume?

Glasul îi căpătase o notă aproape de irascibilitate, dar nu-i plăcea să i se țină prelegeri despre lecțiile din manuale – așa cum le spuneau ei toți cărților de dragoste – de către cel mai nou membru al clubului.

— E o mare diferență între a vrăji pe cineva și a iubi pe cineva.

Mack își dădu ochii peste cap.

— Ție ți-e ușor să vorbești! Tu te-ai îndrăgostit la prima vedere de femeia perfectă.

Gavin deveni serios.

— Nevastă-mea nu-i perfectă. E perfectă pentru mine și atât. Căsnicia noastră n-a fost ușoară.

Mack simți iar încordare în burtă, de astă dată din pricina unui sentiment de vinovăție. Gavin și cu soția lui, Thea, aproape că divorțaseră în urmă cu șase luni, înainte să intervină clubul și să-l ajute să o recâștige.

Numai că, în loc să-și ceară scuze că fusese măgar, insistă:

— Am de gând să-ți dovedesc că te înșeli! spuse el, fierbând de nervi.

Își smulse portofelul din buzunarul din spate al pantalonilor, cu inima bătându-i cu putere de aroganța omului care voia să dovedească ceva. Îi întinse o bancnotă de o sută de dolari lui Del.

— Cinci la unu că, după seara de mâine, o să am oficial iubită.